

ната или виновницата на тази радостъ да е, наближаванието за разрешение на Черковния и въпросъ и като ся разнеси като молния, че на 28 Февруар 1870 г. ся ръшилъ Черковния въпросъ, да видишъ Съединение какво бива: учени съ неучени, богати съ сирмаси, уважение къмъ старитѣ, хеля пъкъ на Свѣщенниците най голѣмо уважение почна да сж прави и гачели исчезна идеята, Черквитѣ да ся обрънатъ на театра; Почнихъ скаски да ся казватъ изъ Черквитѣ дори и отъ най-невѣрующитѣ „Безбожници“. И тѣй като смѣтнахми, че старата любовъ къмъ почитание по старитѣ и религията си доде пакъ; То още на 25 Мартъ с. г. подкачихъ пъкъ на сами да правя опитъ но този пътъ съ овце и то въ гр. Меджидие, гдѣто бѣхъ ся приселилъ прѣзъ Октомврий 1867 г.

Скоро подновихъ и стѣкмеванието на новъ стилъ Календарь, когото бѣхъ изоставилъ още прѣзъ 1866 г. Почнахъ да крою и единъ Законникъ за Прикратяванието на животнитѣ кражби, защото отъ приселяванието: на Кримски и Кабаилски татари изъ Руссия: отъ 1855—61 г. и отъ 63—65 г. на Черкези и Абази. То отъ година на година се повече и повече ся крадѣхъ добигъците: коне и говеда. Скоро почнахъ и другъ Законникъ за усигуряванието и на селското движимо и не движимо имущество. И тѣй за подобрѣванието подкачихъ пакъ по старитѣ начини: хранило, кърмило най-добро, съ кочеви се снабдихъ „Карнобатски“ нарѣчени и „Котленски“ и отъ тия „Моканскитѣ“.

Опита въ Меджидие отъ 1870—73 г. пакъ не бѣ удовлетворителенъ нето по голѣмина нето по вѣлна и както всѣка година измираха на всѣкиго шилегата така измирахъ и моите. Най послѣ като ся видѣхъ дори въ чудо. То обрѣнахъ вниманието си надъ отбивъ и стижбата на агнетата. За това тия отъ 73 г. агнета вмѣсто на обикновенния отбивъ — 10 Юни, ги отбихъ на 10 Юлий и отъ 38 агнета 18 уставихъ нестригани а пъкъ едно агне сука на 4 овце млѣкото, за да видя да ли ще му е злѣ отъ многото млѣко, но то напротивъ стана такова едро щото надмина по голѣмина и майкитѣ си. „Разбрахме ся, рекохъ, не мѣришъ подобрѣватъ, а мѣкото“, защото на Пролѣтъта (1874 г.), хорскитѣ шилега по обичай пъкъ наполовинъ устанаха живи, а отъ моите само 3 умрѣха и то отъ тия стрижениетѣ, а отъ нестрижаниетѣ нети едно ми умрѣ. И отъ всичко до тукъ всѣки трѣбва да разбира, още и това, че ми ся услади този по късно отбивъ то тия отъ 1874 г. агнета одбихъ ги на 5 Августъ. Тѣ пъкъ станаха още по добри: едри, тѣлести, вѣлинисти и пр. И нито едното устрягахъ прѣзъ Пролѣтъта. т. е. този е начина за подобрѣванието имъ: